

άνθρωπο με τη φωνή της συνείδησής του».

Δίνοντας την εντύπωση ότι είναι νεότερος (είναι 41 χρόνων), ντυμένος με άνετα μπλουζάκια στις ανεπίσημες εμφανίσεις του, αγαπά το καλό φαγητό, σε καλή εστιατόρια, κοντά στη θάλασσα. Είναι από τους τακτικούς του εστιατορίου «Ιθάκη» της Βουλιαγμένης.

Γιος του σπουδαίου γιατρού καρδιολόγου Κωνσταντίνου Σαμαρά – που πέθανε πρόσφατα – και της Λένας Ζάννα, εγγονής της Πηνελόπης Δέλτα, γεννήθηκε εκεί που σήμερα στεγάζεται το Μουσείο Μπενάκη, στο σπίτι της μητέρας του.

Αδελφή του πατέρα του είναι η σύζυγος του Γιάγκου Πεσμαζόγλου, Μιράντα. Θείος του ήταν ο Παύλος Ζάννας που τόσο σημαντικό ρόλο είχε παίξει, εκτός των άλλων, και στη «Διεθνή αμνηστία».

Μέσα σε ένα τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον γαλουχήθηκε ο Αντώνης Σαμαράς και φυσικό είναι να έχει δεχτεί τις επιρροές του.

Μένει στην Κηφισιά, στο πατρικό σπίτι της γυναίκας του και έχει το γραφείο του στην Αθήνα, στην οδό Ακαδημίας. Φυσικά και στην Καλαμάτα έχει γραφείο, ως γνήσιος τοπικιστής Μεσσήνιος! Τις... σωβινιστικές του τάσεις τις επιδεικνύει και στις προτιμήσεις του. Έχει πει πως στο πρόσωπο του Κώστα Σημίτη βλέπει τον αυριανό ηγέτη ενός σοσιαλδημοκρατικού κόμματος: «άνθρωπος σοβαρός, μετρημένος, μορφωμένος, αλλά θα του ήταν πολύ δύσκολο να ανταγωνισθεί στο μπαλκόνι τον Γεννηματά!»! Είδατε η αλληλεγγύη των Μεσσηνίων που λέγαμε;

Εκείνο που εντυπωσιάζει στον Σαμαρά, όταν τον πρωτοσυναντήσει κανείς, είναι το ύψος του. (Να και κάτι κοινό με τον αρχηγό!). Απλός, οικείος, είναι ιδιαίτερα εγκάρδιος στις επαφές του με τον κόσμο. Δεν «διαφημίζει» τις οικογενειακές του καταβολές γιατί, όπως λέει, θέλει να είναι αυτόφωτος.

Στη Μεσσηνία τον φωνάζουν όλοι

«Αντώνη», έχει ζυμωθεί με τον κόσμο στους σεισμούς, στην ποδοσφαιρική ομάδα. Στο γάμο του, που φυσικά έγινε εκεί, ήταν όλοι καλεσμένοι και το γλέντησαν!

Νέος υπήρξε ντράμερ σε ορχήστρα, αλλά και πουλούσε μπισκότα, βγαίνοντας από το πρωί στους δρόμους! Δούλεψε για την «Αλλατίνη» (την εταιρεία που είχε η οικογένεια του κ. Στέφανου Μάνου!) με περιοχή δράσης τη Φιλαδέλφεια, το Μοσχάτο, τα Σεπόλια.

Προτού παντρευτεί ήταν μεγάλος γλεντζές κι ήταν γνωστός στα στέκια της νύχτας. Τόσο γνωστός που βάφτισε και το παιδί του Μανώλη Μητσί!

Όταν σε συνέντευξή του παρατηρήθηκε ότι δεν φημίζεται για φιλότεχνος, απάντησε: «Άλλο να σ' αρέσει η Τέχνη κι άλλο να τη... δεξιώνεσαι!»!

Είναι ο Αντώνης Σαμαράς ένας αυριανός πρωθυπουργός; Ο καιρός θα το δείξει. Εκείνος καλλιεργεί, πάντως, το image του μεθοδικά, προωθεί τις θέσεις του και όταν του απευθύνουν σχετική ερώτηση απαντά: «Πρωθυπουργός γίνεσαι με δουλειά, υπομονή και σεβασμό στις αρχές του κόσμου!» ■

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

(Βουλευτής, μέλος του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ)

Η «ήρεμη δύναμη» της ελληνικής πολιτικής σκηνής

Φίλοι του – κι αυτό έχει σημασία – λένε πως ο Κώστας Σημίτης είναι δειλός, άτολμος και, κατά συνέπεια, δεν είναι ηγέτης.

Πόσο δειλός, όμως, και πόσο άτολμος μπορεί να χαρακτηριστεί ένας άνθρωπος με το παρελθόν και το παρόν του Κώστα Σημίτη;

Ίσως – αν ξεφύγουμε από τα ελληνικά πρότυπα, που θέλουν τον πολιτικό πανηγυριτζή – να λέγαμε ότι ο Κώστας Σημίτης είναι μια «ήρεμη δύναμη», που προωθεί το image της μέσα από την επιστημονική σκέψη, κι όχι την αυτάρεσκη προβολή.

Χαρακτηριστικό είναι πως στο γραφείο του, στην οδό Ακαδημίας 35, η ταμπέλα απ' έξω δεν γράφει ούτε βουλευτής, ούτε πρώην υπουργός. Γράφει απλά: Κώστας Σημίτης - καθηγητής. Κι αυτό είναι μια ένδειξη για το πόση σημασία δίνει ο ίδιος στην επιστημονική

του ιδιότητα.

Τον έχουν αποκαλέσει «Ευρωπαίος», «Έλληνα Μισέλ Ροκάρ». Και δεν έχουν άδικο. Ο Κώστας Σημίτης είναι ευρωπαίος και φίλος του Ροκάρ. Το πρώτο το πλήρωσε με εξαναγκασμό σε παραίτηση – τον Ιούνιο του 1979 – από το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, μετά το θόρυβο που προ-

«Ο Κώστας Σημίτης υπογραμμίζει ότι όλοι θα γίνουμε πνευματικά φτωχότεροι, αν προσκυνάμε το παρελθόν αντί να διαμορφώνουμε το μέλλον»

κλήθηκε τότε από μια αφίσα δικής του επιμέλειας που έλεγε «Όχι στην Ευρώπη των μονοπωλίων – Ναι στην Ευρώπη των λαών».

Βλέπετε, τότε ήταν για το ΠΑΣΟΚ η εποχή του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο».

Όσον αφορά τον Ροκάρ, ο Κ.Σ. είναι αυτός που προλογίζει το βιβλίο του «Οι κανόνες του παιχνιδιού» στην ελληνική του έκδοση, που κυκλοφορεί αυτό τον καιρό. Έχει, μάλιστα, καλέσει και τον ίδιο τον Ροκάρ να επισκεφθεί την Ελλάδα, πριν από τις γαλλικές προεδρικές εκλογές.

Συνετός πολιτικός, με σοβαρές κινήσεις, βρίσκεται σταθερά στις πρώτες θέσεις δημοτικότητας των Ελλήνων πολιτικών. Κυρίως, είναι σεβαστός από τους αντιπάλους του. Στα θετικά του εγγράφεται και η θητεία του στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (1985-87) όταν χάραξε ένα σταθεροποιητικό πρόγραμμα που διεκόπη τη στιγμή ακριβώς που είχε αρχίσει να αποδίδει καρπούς.

Ο Κώστας Σημίτης, δεν ανήκει στα αγαπημένα παιδιά της ηγεσίας. Από τον ίδιο τον πολιτικό του χώρο πολεμήθηκε στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις, όταν ήταν υποψήφιος της Α΄ Πειραιώς, πράγμα που έκανε το Γιώργο Γεννηματά να κατέβει στον Πειραιά και να του συμπαρασταθεί.

Ο κ. Κ. Σημίτης, συντετός πολιτικός, με σοβαρές κινήσεις, είναι κυρίως σεβαστός από τους αντιπάλους του.

Ακόμη και κάποια βιβλία του προκαλούν αντιδράσεις στο ΠΑΣΟΚ, όπως, π.χ., το βιβλίο του. «*Η δομική αντιπολίτευση*», όπου μιλούσε για μια συγκροτημένη αντιπολίτευση κι όχι μια αντιπολίτευση απλής διαμαρτυρίας.

Ο ίδιος έχει πει ότι είναι άνθρωπος που εκφράζει τη γνώμη του πολύ έντονα, κι αυτό έχει ένα κόστος στιγμιαίο. Μακροπρόθεσμα ωφελεί. Τον φέρουν κύριο εκφραστή των «κεντροδεξιών» σεναρίων, που ο ίδιος έχει δειλώσει ότι δεν τον αφορούν. Πιστεύει, όπως λέει, στην αποκέντρωση, στην ανανέωση των στελεχών των κομμάτων, στη διασύνδεσή τους με την κοινωνία και στις συλλογικές διαδικασίες.

Έχει σταθερά προσηλωμένο το βλέμμα του στο μέλλον και έχει πει: «*Δεν βοηθά σε τίποτα το επιχείρημα ότι εμείς χτίζαμε Παρθενώνες όταν οι άλλοι ήταν σε άγρια κατάσταση. Κι η Ελλάδα ήταν σε άγρια κατάσταση όταν οι Αιγύπτιοι έχτιζαν τις πρώτες πυραμίδες. Όλοι θα γίνουμε πνευματικά*

φτωχότεροι αν προσκυνάμε το παρελθόν, αντι να διαμορφώνουμε το μέλλον».

Οι επιθέσεις τον διασκεδάζουν και λέει ότι είναι αναπόφευκτες, ενώ επιβεβαιώνουν το ότι πορεύεται σωστά. Και αυτοχαρακτηριζόμενος, δηλώνει ότι θα ήθελε να είναι λιγότερο συναισθηματικός.

Ελάχιστα έως καθόλου ο Κώστας Σημίτης, αφήνει να φανεί το παρελθόν και οι καταβολές του. Πόσοι – επί παραδείγματι – ξέρουν ότι ο Κώστας Σημίτης είναι ο μόνος από την περίφημη «Δημοκρατική Άμυνα» που παραμένει στο ΠΑΣΟΚ; Υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη της «Δημοκρατικής Άμυνας» και όταν το 1975 διεγράφη η «Δ.Α.» από το ΠΑΣΟΚ, ο Κ.Σ. δεν διεγράφη. Επίσης, είναι από τα ιδρυτικά μέλη του «Ομίλου Α. Παπαναστασίου» (1964), που συγκέντρωνε εκλεκτά μέλη κι είχε δώσει στις αρχές της δεκαετίας του '60 έντονο το παρών στα κοινωνικά και μορφωτικά πράγματα της χώρας.

Την 21η.4.1967 στο σπίτι του Κώστα Σημίτη, έγινε η συνάντηση του Σ. Καραγιώργα, του Β. Φίλια, του Παπασηλιόπουλου, όπου αποφασίσθηκε η ίδρυση της «Δημοκρατικής Άμυνας» από τα μέλη του «Ομίλου Α. Παπαναστασίου» και τα μέλη των Δημοκρατικών Συνδέσμων που είχε οργανώσει ο Ανδρέας Παπανδρέου. Ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν παρέστη, γιατί είχε συλληφθεί.

Το 1969 διέφυγε με πλαστό διαβατήριο στη Γερμανία. Στην Ελλάδα επέστρεψε τον Αύγουστο του 1974. Ωστόσο, είχε παραπεμφθεί στο Στρατοδικείο για απόπειρα εμπρησμού(!) και κατοχή εκρηκτικών υλών. Από το 1970, ήταν μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΚ, στο οποίο είχε οργανωθεί παράλληλα με τη συμμετοχή του στη «Δημοκρατική Άμυνα».

Ο Κώστας Σημίτης, γεννήθηκε το 1936, στον Πειραιά. Ο πατέρας του ήταν διαπρεπής δικηγόρος. Καθηγητής της ΑΣΟΕΕ, πρόεδρος του Δικηγόρου Συλλόγου Πειραιά από το 1935-'41, ενεργό στέλεχος της Εθνικής Αντίστασης κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Το όνομα του πατέρα του, Γεωργίου Σημίτη, φέρει σήμερα οδός του Πειραιά. Τη Νομική ακολούθησαν κι οι δύο του γιοι, ο Κώστας κι ο Σπύρος, με εξαιρετική επιτυχία κι οι δυο.

Ο Κώστας Σημίτης, μεγάλωσε στην Αθήνα, στην οδό Αγίου Μελετίου και ήταν μαθητής του Πειραματικού Σχολείου. Στα 18 του χρόνια φεύγει για σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μάρμπουργκ στη Γερμανία. 23 ετών γίνεται διδάκτορας. Το 1970 διδάσκει και υφηγητής στο Πανεπιστήμιο της Κονστανς. Ένα χρόνο αργότερα και ως το 1975 διδάσκει ως καθηγητής του Εμπορικού και Αστικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Γκίσεν.

Σπουδές έκανε και στο («London School of Economics») στα Οικονομικά. Στην πολιτική επιστήμη εκπαιδεύτηκε παρακολουθώντας σεμινάρια του Βόλφγκανγκ Άμπεντροπ του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας.

Στη Γερμανία εξέδωσε και δύο βιβλία, στη γερμανική γλώσσα «Χρηστά ήθη και δημόσια τάξη» (1959) και «Προστασία του καταναλωτή» (1976). Το πιο πρόσφατο βιβλίο του, στα ελληνικά, είναι το «Προτάσεις για μια άλλη πολιτική» (1992).

Βουλευτής εκλέχτηκε για πρώτη φορά το 1985 (Α' Πειραιά) και μετά στις εκλογικές αναμετρήσεις του 1989 και

1990. Υπουργός ήταν το 1981-85 (Γεωργίας), το 1985-'87 (Εθνικής Οικονομίας) το Νοέμβριο του 1989 επί Οικουμενικής Κυβέρνησης (Παιδείας). Σήμερα, είναι καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου (από το 1977), βουλευτής, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ. Θεωρείται, δε, ο πνευματικός πατέρας του Ομίλου Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας (ΟΠΕΚ). Ο όμιλος αυτός ιδρύθηκε το 1991 και έχει πανελλαδική δικτύωση.

Του αρέσει και εργάζεται στο γραφείο του της οδού Ακαδημίας 35, με το οποίο αισθάνεται συναισθηματικά δεμένος, γιατί εδώ ξεκίνησε τη δικηγορία, δουλεύοντας κοντά στον πατέρα του και εδώ έγραψε τα περισσότερα βιβλία του.

Ξεκινά τη μέρα του με σουηδική γυμναστική, αγαπά τον κινηματογράφο και την καλή μουσική (είναι από τους τακτικούς του Μεγάρου Μουσικής) διαβάσει πολύ και χαίρεται τη συντροφιά καλών φίλων. Τον ξεκουράζουν οι περίπατοι στην εξοχή και συνηθίζει να «δραπετεύει» στο εξοχικό του, στους Αγίους Θεοδώρους της Κορινθίας. Κολυμπά μετά μανίας κι έχει ένα χιούμορ που δεν το σκιάζει η επιστημονική σκέψη.

Από το 1964 είναι παντρεμένος με τη Δάφνη Αρκαδίου. Έχει δύο κόρες: τη Μαριλένα, που σπούδασε πολιτικές επιστήμες στο Κολούμπια της Ν. Υόρκης και τη Φιόνα, με σπουδές στην ιστορία Τέχνης, στο Παρίσι. Μένει σ' ένα ρετιρέ της οδού Αναγνωστοπούλου στην Αθήνα, πολύ κοντά στο αγαπημένο του γραφείο της οδού Ακαδημίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος και εκδότης της Ε.Ι.Η.Ε.Α.).

«Ο άνθρωπος που αποκάλυψε το σκάνδαλο Κοσκωτά»

Κανείς απ' όσους γνωρίζουν προσωπικά και συνεργάζονται με τον εκδότη της «Ελευθεροτυπίας» και πρόεδρο της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών κ. Τεγόπουλο δεν τον αποκαλεί Χρήστο. Είναι ο Κίτσος.

Γεννημένος στα Τρίκαλα το 1920, είχε κλίση στον έντυπο λόγο από μικρός. Τα βιβλία και οι εφημερίδες ήταν η αδυναμία του.

Πέρασε απ' όλα, για να φτάσει και στον ηλεκτρονικό Τύπο ως μέτοχος του Mega Channel, ενώ πάντα στα σχέδιά του είναι η δημιουργία ενός καναλιού με ενημερωτικό χαρακτήρα. Το μακρόχρονο πέρασμά του από τα έντυπα τον έχει κάνει ιδιαίτερα γνωστό στο χώρο, και πολλοί θυμούνται τα πρώτα βήματά του.

Τον χαρακτηρίζουν πολύπλευρο και πολυμήχανο άτομο, που δεν εντυπωσιάζει μεν από την πρώτη γνωριμία, αλλά στη συνέχεια αποκαλύπτει έναν ανήσυχο χαρακτήρα. Χαρακτηριστικό του το αεικίνητο βλέμμα.

Τέλη της δεκαετίας του '50 εμφανίζεται ως δόκιμος συντάκτης στην «Αυγή», με αρχισυντάκτη τον Τάσο Χαϊνόγλου ο οποίος μάλιστα του ανέθεσε κι ένα «καυτό ρεπορτάζ»! Να πάνε με ένα συνάδελφό του στο κέντρο «Μαύρος Γάτος» στο Φάληρο και να γράψουν εντυπώσεις από τους άνδρες του δού στολίου που σύχναζαν εκεί. Φυσικά, δεν αργεί να εγκαταλείψει, ανικανοποίητος, την «Αυγή».

Το 1965 είναι ο εκδότης της εφημερίδας «Ελεύθερος Τύπος», με διευθυντή τον Χρήστο Καβαφάκη και αρχισυντάκτη τον Χαρίλαο Μάνο. Εκεί κάνει το ντεμπούτο του ως δημοσιογράφος και ο Διονύσης Σαββόπουλος, όπως και η στιχουργός Σώτια Τσώτου. Η εφημερίδα πολύ γρήγορα έκλεισε. Η κυκλοφορία ήταν μικρή και η εποχή γεμάτη πολιτικά προβλήματα.

Η μεγάλη επιτυχία του Κίτσου Τεγόπουλου, που του απέφερε και τα χρήματα για τις μετέπειτα εκδοτικές του επιχειρήσεις, ήταν η έκδοση της Εγκυκλοπαίδειας «Δομή», της πρώτης έγχρωμης εγκυκλοπαίδειας – μια επανάσταση για τις «σκυθρωπές» ως τότε σχετικές εκδόσεις. Με τη «Δομή», καθώς και με μια σειρά άλλων εκδόσεων που κυκλοφόρησαν σε τεύχη και με δόσεις, αλλά με μεγάλη επιτυχία, ο Τεγόπουλος με τον Φυτράκη κατακτούν το χώρο. Ο Κ. Τεγόπουλος άρχισε να κυκλοφορεί στον αγαπημένο του χώρο των εντύπων ως πλανόδιος πλασιέ βιβλίων!

Οι ταλαιπωρίες της εποχής απαιτούσαν αγώνα επιβίωσης. Παλαιός ΕΑ-Μίτης, με συμμετοχή στην Εθνική Αντίσταση, δικάστηκε και εξορίστηκε στη Γυάρο, ζώντας όλες τις συνέπειες του Εμφυλίου.

Το 1975 έγινε η μεγάλη απεργία των δημοσιογράφων. Οι εργαζόμενοι στον Τύπο κυκλοφόρησαν και εφημερίδα δι-

κή τους, σαν απάντηση στους εκδότες, την «Αδέσμευτη Γνώμη», με διευθυντή τον Κώστα Νίτσο και τον Αλέκο Φιλιππόπουλο. Η εφημερίδα αυτή κυκλοφόρησε για ένα μόνο φύλλο, αλλά ήταν η αφορμή για τη γέννηση της «Ελευθεροτυπίας» δύο μήνες μετά. Στην απεργία, ο Κ. Τεγόπουλος είχε βοηθήσει για την έκδοση της «Α.Γ.» προσφέροντας χαρτί και άλλη υλική βοήθεια, διακριτικά, χωρίς να εμφανισθεί στο προσκήνιο.

Στις 19.12.75 συντάσσεται συμφωνητικό μεταξύ του Χρήστου Κ. Τεγόπουλου και του Χρήστου Β. Σιαμαντά, εκπροσώπου της «Χ.Κ. Τεγόπουλος Α.Ε.», και του Αλέκου Φιλιππόπουλου, διευθυντή της εφημερίδας, για την έκδοση εφημερίδας νέου τύπου της «Ελευθεροτυπίας», όπως γράφει το σχετικό συμφωνητικό. Το «νέου τύπου» σήμαινε ότι οι συντάκτες που προσλήφθηκαν, τότε, θα ήταν ταυτόχρονα και συμμετοχοί στην έκδοση.

Η συμφωνία αυτή δεν ίσχυσε για πολύ καιρό, και μετά από λίγα χρόνια αποχώρησαν ο Αλέκος Φιλιππόπουλος και ο Χ. Σιαμαντάς που επανέκδωσε τη «Μεσημβρινή». Ο τίτλος «Ελευθεροτυπία» προέρχεται από ομώνυμο πε-

Ο κ. Χρ. Τεγόπουλος ισχύς του η «Ελευθεροτυπία».

ριοδικό που εξέδιδε ο Α. Φιλιππόπουλος και είχε χαρακτήρα ενημερωτικό για τα συμβαίνοντα στο δημοσιογραφικό χώρο. Στη συνέχεια εκδόθηκε η «Πρωινή Ε» (πρωινό φύλλο) χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία οπότε έκλεισε. Η ▶